

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 04 0 K 003788 14 Kž 4
Sarajevo, 13.09.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Jasmine Begić kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Zorice Gogala kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Š. H., Š. A. i B. M., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona, te u odnosu na B. M. i zbog krivičnog djela Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 54. istog zakona, M. Dž. i M. Z. zbog produženog krivičnog djela Prikriivanje iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, K. Ž. zbog krivičnog djela Prikriivanja iz člana 300. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i S. S. zbog produženog krivičnog djela Iznude iz člana 295. stav 2. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Zenice, branitelja optuženih Š. H., Š. A., M. Dž., S. S., B. M., K. Ž., M. Z. i osobnoj žalbi optuženog Š. A., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.09.2018. godine u prisutnosti federalne tužiteljice Fikrete Vranjkovina, optuženih Š. H., Š. A., M. Dž., S. S. i B. M., te njihovih branitelja advokata P. S., H. A., S. E., D. S., M.S. V., svi advokati iz Z., a u odsutnosti uredno obaviještenih optuženih M. Z. i K. Ž., donio je

P R E S U D U

I Žalba kantonalnog tužitelja iz Zenice u odnosu na oslobađajući dio presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine u njenom oslobađajućem dijelu.

II Uvažavanjem žalbi optuženog Š. A. i njegovog branitelja, a povodom tih žalbi i žalbe branitelja optuženog Š. H., i po službenoj dužnosti, presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine se preinačava u njenom osuđujućem dijelu u odnosu na ove optužene, tako da se optuženi Š.H. i Š. A., na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine,

OSLOBAĐAJU OD OPTUŽBE

da su:

Tokom ....godine pa do kraja ... godine na području Zeničko-dobojskog kantona, Š.H., Š. A., K. S. i M. S. se dogovorili da zajedno i udruženo vrše krivična djela u cilju sticanja protivpravne imovinske koristi, radi čega su formirali organizovanu grupu ljudi u smislu člana 2. tačka 18. KZ FBiH pri čemu su u sastav grupe Š. H. i K. S. vrbovali veći broj pripadnika grupe među kojima su M. Dž., Š. A., S. S1., S. S.2, B. M., Š. A., V. V. i F. A. koji pripadnici su na ovaj način svojim dobrovoljnim ulaskom u grupu postali članovi grupe, pa su djelujući organizovano i udruženo na području Ze-Do kantona Š. H., K. S., M. S., Š. A., zajednički otuđivali putnička vozila na području općina V., K., M., Ž., Z. i U. a potom vozila prebacivali do iznajmljenih garaža vlasništvo članova ove organizovane grupe M. Dž., S. S.1, Š. A. i drugih iznajmljenih garaža njima poznatim sve na području općine Z., kao i u garažu vlasništvo člana organizovane grupe B. M. u mjestu P., općina V., gdje su sakrivali otuđena vozila, a zatim su Š. H. i K. S. pozivali vlasnike vozila radi vraćanja vozila uz naknadu, prijeteći da vozila neće vidjeti ukoliko ne uplate traženi iznos novca, nego da će ista završavati na otpadima, a Š. A. je po zahtjevu Š. H. pozivao S. S.2 i obavještavao ga o vlasnicima i karakteristikama otuđenih vozila nakon čega je i S. S.2 pojedine vlasnike pozivao i ugovarao otkupninu za otuđeno vozilo, otuđena vozila za koja nisu pozivali vlasnike radi povrata su dalje prodavali, pa su tako Š. H. i K. S. pozivali Š. A., M. Z. i K. Ž. radi prodaje otuđenih vozila, što su ovi i činili, te po znatno nižim cijenama kupili određena vozila, a putnička vozila koja nisu ni vratili vlasnicima niti dalje prodali su u garažama B. M. i V. V. rastavljali u dijelove i tako u dijelovima prodavali, te su navedeni međusobnim povezivanjem i dogovaranjem, pozivanjem i dogovaranjem sa drugim osobama i samostalno organizovali i vršili krivična djela teške krađe, iznude, prikrivanja i druga krivična djela iz KZ FBiH, a koja krivična djela su izazvala nesigurnost po imovinu građana ovog kantona i kojim krivičnim djelima je prouzrokovana šteta većem broju lica na području Ze-Do kantona, na način da su:

1.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u M., Š. A., Š. H., K. S. i M. S. su kao članovi organizovane grupe, iz ulice S. O. C. otuđili putničko vozilo

marke "WV" tipa Golf A5 registarske oznake ..., vlasništvo VB L. BiH d.o.o. i primatelja lisinga H. H., upotrebom podesnog alata na njima poznat način, nakon čega su vozilo odvezli na području općine Z. i sakrili u garažu vlasništvo M. S. u mjestu D. Č., da bi narednog dana Š. H. i K. S. isto prodali članu organizovane grupe Š. A. za nepoznatu cijenu, a koje je A. dalje prodao nepoznatom licu za neutvrđenu cijenu, na koji način je oštećen H. H. za iznos od .... KM.

2.) Noću, ... godine, u mjestu D. R., na području općine Ž., Š. H., Š. A., K. S. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "WV Passat " registarske oznake ..., vlasništvo Č. S., i upotrebom podesnog alata na njima poznat način otuđili sa putničkog vozila marke "WV Passat " registarske tablice ..., vlasništvo Č. S., te se sa istim udaljili, a koje tablice su postavili na ranije otuđeno vozilo marke „Škoda Octavia“ na području općine G., i u kojem su pronađene registarske oznake ... u garaži vlasništvo J. E. na području brda S., oštetivši time vlasnika za iznos od ... KM,

3.) Noću ... godine u mjestu M., općina D. J., Š. H., Š. A., K. S. i M. S., kao članovi organizovane grupe, upotrebom podesnog alata na njima poznat način sa putničkog vozila marke „Golf A2“ vlasništvo Z. E., otuđili registarskih tablice ....., u ulici B. broj .., i sa istim se udaljili sa lica mjesta, koje tablice su postavili na otuđeno putničko vozilo marke „Škoda Octavia“, na kojem su i pronađene na brdu S. u garaži J. E., na koji način je oštećen vlasnik za iznos od ... KM.

4.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati u mjestu M., općina M., Š. H., Š. A., K. S. i M. S., kao članovi organizovane grupe, upotrebom podesnog alata na njima poznat način otuđili putničko vozilo marke "Škoda Octavia" Tip A5, crne boje, registarskih oznaka ... nacionalne oznake Nj., vlasništvo E. G., a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G. gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo člana organizovane grupe M. Dž., a zatim narednog dana navedeno vozilo prodali Š. A., članu organizovane grupe, za neutvrđenu cijenu, koji je predmetno vozilo nudio na prodaju V. V., pa kako ovaj nije prihvatio ponudu, Š. A. je ovo vozilo prodao nepoznatom licu za neutvrđenu cijenu, na koji način je oštećen E. G. za iznos od oko ... Eura.

5.) Noću ... godine u M., Š. H., Š. A., K. S., Š. A. kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u blizini zgrade ... u ulici S. O. C., gdje se nalazilo parkirano, upotrebom podesnog alata na njima poznat način, otuđili putničko vozilo marke "WV" Tip Golf A5 registarske oznake ..., vlasništvo ABS banke Leasing“ d.o.o. i primatelja lisinga M. M., a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto D. Č., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu kuće vlasništvo M. S., a narednog dana, u večernjim satima, isto prodali Š. A. članu organizovane grupe za tačno neutvrđenu

cijenu, koji je vozilo dalje prodao K. M., kod kojeg su i pronađeni dijelovi od ovog vozila, na koji način je oštećen M. M. za iznos od .... KM.

6.) Noću ... godine u mjestu B., općina Ž., Š. H., Š. A. i Š. A. kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora UO „E...“ gdje se nalazilo parkirano, otuđili putničko vozilo marke "WV" Tip Golf A4 registarske oznake ....., vlasništvo Z. L. upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo M. Dž., koji je član organizovane grupe, na koji način je oštećena Z. L. za iznos od ... KM.

7.) Dana ... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici ..., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Škoda Octavia" registarske oznake .... vlasništvo T. D., vrijednosti od ... KM, otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., pa prilikom transporta do mjesta B. član organizovane grupe Š. A. ih je obavještavao o kretanju i kontroli policijskih patrola kako bi nesmetano otuđeno vozilo dovezli na parking prostor u ulici B. gdje je narednog dana vozilo i pronađeno od strane policijskih službenika MUP-a Ze-do kantona, a zatim vraćeno vlasniku.

8.) Dana ..... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici S. R. u neposrednoj blizini trgovačke radnje „A.“, gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Škoda Fabia" registarske oznake . vlasništvo ŠPD ZDK d. o.o. Z., koje je koristio M. T. iz Ž., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu mjesta P., općina V., kada ih je u vrijeme transporta otuđenog vozila, Š. A. kao član organizovane grupe obavještavao o rasporedu policijskih patrola, radi bezbjednog prolaska istih, gdje su vozilo predali članu organizovane grupe B. M. koji je vozilo sakrio u svoju garažu, na koji način je oštećeno ŠPD ZDK d.o.o. Z. za iznos od ... KM.

9.) Noću ... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora pored magistralnog puta ... u mjestu G., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "VW Golf 5" registarske oznake ... vlasništvo Firme „J.“ iz R. H., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo člana organizovane grupe M. Dž., na koji način je oštećena firma „J.“ za iznos od ... Eura.

10.) Noću .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u V., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred zgrade ... u naselju

L., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Seat Toledo", registarske oznake .... vlasništvo Č. H., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo člana organizovane grupe M. Dž., na koji način je oštećen Č. H. za iznos od oko ... KM.

11.) Dana ... godine oko ... sati, u V., Š. H. i K. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred zgrade . u naselju L., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Tip Golf A5" registarske oznake ... vlasništvo MUP ZDK, koje je koristio A. B., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a potom se K. S. uputio u pravcu K., pa nakon što je saznao da je vozilo MUP ZE-DO kantona, po zahtjevu Š. H. isto vozilo ostavio u mjestu R., općina K., na koje mjesto, po njegovom pozivu je došao M. S. radi prevoza istog do Z., dok su Š. A. i Š. A., po zahtjevu Š. H. svojim vozilima na magistralnom putu ... pazili na raspored kretanja policijskih patrola, radi bezbjednog povratka Š. H. i K. S. u Z., pa po dolasku u mjesto P., također na zahtjev H., Š. A. je iz garaže izveo svoje vozilo u koju garažu je svoje vozilo uveo Š. H., s kojim je bio u izvršenju krivičnog djela kako bi ga sakrio od policije.

12.) Noću ..... godine u V..., Š. H., Š. A. i M. S. kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred zgrade ... u naselju L., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Tip Cedy TDI" registarske oznake ..., vlasništvo firme „C.-A.“ iz I., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto P., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo člana organizovane grupe Š. A., a nakon dva dana isto vratili vlasniku uz novčanu naknadu od ... Eur-a, tako što je Š. H. putem mobilnog telefona ostvario kontakt sa Š.ć A. i dao mu instrukciju da sa članom organizovane grupe S. S.2 dogovori i organizuje povrat otuđenog vozila vlasniku uz novčanu naknadu, što je A. i učinio i kontaktirao sa S. S.2, koji je nakon toga i dogovorio putem telefona sa vlasnikom vozila povrat istog vozila, uz prijetnju da više neće doći u posjed svog vozila ukoliko ne pristane na isplatu novca radi vraćanja vozila, prisilivši ga da na štetu svoje imovine isplati ... Eura, na što je isti i pristao i isplatio traženi iznos novca za otkupninu, nakon čega mu je vozilo vraćeno, na koji način je oštećena firma „C.-A.“ I. za iznos od ... Eura.

13.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u V., Š. H., K. S., Š. A., M. S. i Š. A., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred zgrade u ulici ..., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Škoda Octavia" karavan Tip Scout. registarske oznake ... vlasništvo R. J., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su vozilo sakrili u garažu vlasništvo M. Dž., da bi isto več u ... sati Š. A., putem mobilnog telefona obavijestio S. S.2 o karakteristikama otuđenog vozila i

saopštio mu da može započeti aktivnosti oko povrata istog vlasniku uz novčanu naknadu, pa je S. S.2 u periodu od ... do ... godine pokušao prisiliti R. J., uz ozbiljnu prijetnju da mu neće biti vraćeno, niti će doći u posjed istog, ukoliko ne isplati iznos od ... Eura, kao otkupninu, pa kako R. J. na to nije pristao jer mu je vozilo kasko osigurano, dana ... godine K. S. je putem telefona pozvao M. Dž. da isto vozilo izvuče iz garaže i ostavi u mjestu H., na jednom proširenju magistralnog puta, gdje su ga ovlaštena lica MUP ZDK i pronašla i predala vlasniku.

14.) Noću ... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u Z., kao članovi organizovane grupe, Š. H., K. S., Š. A. i M. S., sa parking prostora u ulici H.K.G., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A4" registarske oznake ..., vlasništvo M. E., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu naselja B., općina Z., gdje su vozilo izvjesno vrijeme i sakrili zbog toga što su u blizini naselja P. i G. bile policijske patrole, pa nakon što su se uvjerali da mogu sa otuđenim vozilom proći u pravcu mjesta G. G., Š. A. je putem mobilnog telefona pozvao Š. A. da svojim vozilom dođe u B. i pomogne mu oko transporta otuđenog vozila, što je ovaj i učinio, te su se obojica uputili u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo M. Dž., na koji način je oštećen vlasnik vozila za iznos od ... KM.

15.) Dana .....godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u mjestu ..., općina U., Š. H., K. S., Š. A. i M. S. i Š. A., kao članovi organizovane grupe, došli do kuće H. Dž., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Audi A3" registarske oznake ... vlasništvo D. J., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z. u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo M. Dž., da bi narednih dana vozilo prodali Š. A. za tačno neutvrđeni iznos, koje vozilo je Š. A., uz prethodni dogovor sa V. V., otuđeno vozilo ostavio na čuvanje u dvorištu njegove kuće na adresi ulica S. R. broj ., općina O., a naredni dan isto vozilo odvezao u nepoznatom pravcu i prodao za neutvrđeni iznos NN licu, na koji način je oštećen vlasnik za iznos od ... Eura.

16.) Noću .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u V., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli u ulici .. na broj .., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A5" sive boje, registarske oznake ... vlasništvo D. S., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo M. Dž., gdje je vozilo i pronađeno, a nakon toga i vraćeno vlasnici D. S..

17.) Noću .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u V., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred zgrade ... u naselju L., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A5" 1,9 TDI GOAL bijele boje, registarske oznake ..., vlasništvo Firme „K. I.“ iz N. M., R H., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo S. S.1, da bi dana ..... godine Š. H., putem mobilnog telefona ostvario kontakt sa Mirjanić Zoranom i uz detaljan opis i karakteristike otuđenog vozila, isto mu prodao za iznos od ... Eura, nakon čega su Š. H., K. S. i Š. A., a po prethodnom dogovoru sa M. Z. odvezli vozilo na S. i isto mu predali, na koji način je oštećen vlasnik firme „K. I.“ za iznos od oko ... Eur-a.

18.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do .... sati, u K., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici Š., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A4", registarske oznake ....., tamnoplave boje, vlasništvo L. E., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu vlasništvo M. Dž., na koji način je oštećen L. E. za iznos od oko . KM.

19.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u K., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici B., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A4", registarske oznake ....., vlasništvo D. A., u vrijednosti od oko .... KM, otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu M. Dž..

20.) Dana ... godine, u popodnevrim satima u K., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Škoda Felicija" registarske oznake ... , vlasništvo firme T. C. d.o.o. podružnica S. S. S., i pomoću podesnog alata i na njima poznat način sa istog vozila otuđili jednu registarsku tablicu oznake ... , koja je pronađena u otuđenom putničkom vozilu marke „Golf A5“ vlasništvo D. S., a koje vozilo je pronađeno prilikom pretresa u garaži M. D., oštetivši time vlasnika za tačno neutvrđeni iznos.

21.) Dana ..... godine, u vremenskom periodu od ... do ... sati u M., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Peugeot 309", registarske oznake ... vlasništvo firme V. A. i uz pomoć podesnog alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili dvije registarske tablice oznake ....., koje su

pronađene na otuđenom vozilu marke „Passat A5“, vlasništvo S. F., a koje je prilikom pretresa pronađeno u garaži vlasništvo M. Dž., oštetivši time vlasnika za tačno neutvrđeni iznos.

22.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u K..., Š. H., K. S. i Š. A., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici B., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Passat A5“, registarske oznake ..., vlasništvo S. F., vrijednosti... KM, otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garaži vlasništvo M. Dž., da bi dana ....godine OSL MUP ZDK pronašli isto i vratilo vlasniku.

23.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u M., Š. H., K. S., Š. A., M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici M., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A4“, registarske oznake ..., vrijednosti ... KM, vlasništvo B. I. iz T., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto L. bb i u garaži vlasništvo Š. S. sakrili navedeno vozilo, da bi dana ....godine Š. S. vozilo izvezao iz garaže i ostavio na proširenju sa lijeve strane regionalnog puta Z.-L. u mjestu D., gdje je od strane policijskih službenika isto pronađeno i vraćeno vlasniku.

24.) Dana ..... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u M., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici M., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "Audi A6“, registarske oznake ..., oznake Š., vlasništvo H. Dž., vrijednosti ... KM, otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z. u mjesto G. G., gdje su sakrili navedeno vozilo u garažu S. S.1, gdje je isto dana ... .godine prilikom pretresa kuće i pratećih objekata S. S.1, pronađeno, a zatim vraćeno vlasniku H. Dž..

25.) Dana ... godine, u poslijepodnevni satima, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S. došli do putničkog vozila marke "Polo", registarske oznake ....., vlasništvo T. D., koje se nalazilo parkirano ispred porodične kuće u mjestu L. i uz pomoć podesnog alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili jednu registarsku tablicu oznake ..., te istu odložili u unutrašnjost otuđenog vozila marke „Golf A4“ vlasništvo J. I. iz Ž., koja je dana ....godine prilikom pretresa garaže M. Dž. i pronađena, a registarska tablica vraćena vlasniku T. D.

26.) Dana ... godine, u poslijepodnevnom satima, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe došli do putničkog vozila marke "Ford Eskort", registarske oznake ..., vlasništvo M. Ž., koje se nalazilo parkirano u mjestu Č. brdo i uz pomoć podesnog alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili dvije registarske tablice oznake ..., te iste postavili na ranije otuđeno vozilo marke „Golf A5“ vlasništvo D. S., koje su dana ... godine prilikom pretresa garaže M. Dž. i pronađene, a registarske tablice vraćene vlasniku M. Ž..

27.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, na području općine Ž., u mjestu G., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora ispred UO „M.“ u naselju B., gdje se nalazilo parkirano vozilo marke "Polo“, registarske oznake ..., vlasništvo N. M. nakon što su ranije dogovorili sa M. Z. prodaju putničkog vozila ove vrste i karakteristika, pokušali otuđiti isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način i pokušali vozilo staviti u pogon, u čemu nisu uspjeli iz razloga što je vlasnik vozila, izlaskom iz UO „M.“ spriječio ih u toj namjeri, nakon čega su se sva četvorica udaljili sa lica mjesta u pravcu naselja Š., na koji način je oštećen vlasnik za iznos od oko ... KM.

28.) Dana .... godine u vremenskom periodu od .... do ... sati, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Passat A5“, registarske oznake ..., vrijednosti ... Eura, vlasništvo K. Z., koje je bilo parkirano u mjestu Š., ispred UO „P. i p.“, otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z. i u mjestu G. G., u garaži S. S.1 sakrili vozilo, gdje je .... godine isto pronađeno prilikom pretresa garaže S. S.1, isto oduzeto od S. S.1 i vraćeno vlasniku K. Z..

29.) Dana ..... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Golf A4“, registarske oznake ..., vlasništvo J. I., vrijednosti .... KM koje je bilo parkirano u neposrednoj blizini katoličke crkve u mjestu O., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z. i u mjestu G. G., u garaži M. Dž., sakrili vozilo, gdje je ..... godine isto pronađeno prilikom pretresa garaže M. Dž., od istog oduzeto i vraćenu vlasniku J. I.

30.) Dana ..... godine, u poslijepodnevnom satima, u K..., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Ford Fiesta", registarske oznake ..., vlasništvo B. A., koje se nalazilo parkirano na parking prostoru u ulici R. Č. i uz pomoć alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili jednu registarsku tablicu oznake ....., te se sa istom udaljili sa lica mjesta u pravcu G. G. do garaže vlasništvo M. Dž., otuđenu

regstarsku tablicu ostavili na zadnje sjedište otuđenog vozila marke „Golf A5“, vlasništvo D. S., gdje je otuđena regstarska tablica dana .... godine pronađena prilikom pretresa garaže, oštetivši time vlasnika za tačno neutvrđeni iznos.

31.) Dana ... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, došli do putničkog vozila marke "Passat A5“, regstarske oznake .... vlasništvo K. I., koje je bilo parkirano u dvorištu porodične kuće u mjestu P., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z. i u mjestu G. G., u garaži M. Dž. sakrili vozilo, a zatim narednih dana Š. H. i K. S. su ostvarili kontakt sa Š. A., dogovorili prodaju otuđenog vozila za tačno neutvrđeni iznos, te mu isto vozilo odvezli u L., nakon čega je Š. A. otuđeno vozilo odvezao, uz prethodni dogovor, kod V. V. u mjesto O., općina Š., gdje su u garaži koju je iznajmio V. V. od S. G., sa vozila djelimično skinuli određene dijelove, koje je A. prodavao nepoznatim licima, te su prilikom pretresa dana ... godine ove garaže, pronađeni dijelovi isječenog vozila, originalne papirne naljepnice sa bar codovima i karakteristikama otuđenog vozila, dok su preostali dijelovi rastavljenog vozila oduzeti od vlasnika garaže S. G., na koji način je oštećen vlasnik za iznos od oko ... KM.

32.) Dana ..... godine u vremenskom periodu od ... do... sati u V., Š. H., K. S, Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u naselju L. ... gdje je bilo parkirano putničko vozilo marke "WV Polo" 9N, bez regstarskih oznaka, vlasništvo A. M., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z.e, u mjesto G. G., te u garažu koju koristi M. Dž. sakrili navedeno vozilo, a zatim putem mobilnih telefona obavijestili S. S.2 o karakteristikama otuđenog vozila sa ciljem da isti organizuje povrat otuđenog vozila uz naknadu, što je i uradio, pa je narednih dana putem telefona broj .... stupio u kontakt sa vlasnikom vozila A. M., primoravši istog da na štetu svoje imovine, a na ime povrata vozila marke „Polo“ isplati iznos od ... KM, na koji način je oštećen vlasnik za iznos od ... KM.

33.) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sat u Z., Š. H., K. S.. Š. A. i M. S.. kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u ulici Z. lj., u neposrednoj blizini stovarišta „G.“ gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Golf A4“, regstarskih oznaka ..., vrijednosti ... Eura, vlasništvo P. Dž., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., te u garažu koju koristi M. Dž. sakrili navedeno vozilo, da bi narednog dana član organizovane grupe F. A. stupio u kontakt putem mobilnog telefona korisničkog broja ... sa P. I., kojom prilikom mu se predstavio i rekao da mu je pronašao vozilo i da će mu se vozilo vratiti uz novčanu naknadu u iznosu od... Eura, uz prijetnju da ako ne pristane, da vozilo neće više nikada vidjeti, te da o ovome ništa ne

govori policiji, primoravši na taj način P. I. da im na štetu svoje imovine isplati ... Eura, na ime povrata otuđenog vozila marke „Golf A4“, na koji način je oštećen vlasnik P. I. za iznos od ... Eura.

34.) Dana ...godine u vremenskom periodu od ... do ... sati, u Z., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostor u blizini teniskog igrališta u ulici ....., gdje se nalazilo parkirano putničko vozilo marke "WV Passat A5" registarske oznake ., vrijednosti ... Eura, vlasništvo F. S. otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., te u garažu koju koristi M. Dž.sakrili navedeno vozilo, da bi narednih dana F. A. putem mobilnog telefona broj .... stupio u kontakt sa vlasnikom F. S. tražeći od istog da na ime povrata svog vozila isplati iznos od ... Eura, uz prijetnju da više neće doći u posjed svog vozila ukoliko ne pristane na isplatu novca radi vraćanja vozila, primoravši na način F. S. da na štetu svoje imovine, a za povrat svog vozila isplati iznos od ... Eura na koji način je oštećen vlasnik F. S. za iznos od ...Eura.

čime bi učinili krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Zenici.

III Djelimičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog S. S.2 a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti, preinačava se presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine u osuđujućem dijelu u tački 34. izreke te presude u odnosu na ovog optuženog, tako da se optuženi S. S.2, na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine,

OSLOBAĐA OD OPTUŽBE

Da je:

34) Dana .... godine u vremenskom periodu od ... do ... sati u V., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe, sa parking prostora u naselju L. .... gdje je bilo parkirano putničko vozilo marke "WV Polo" 9N, bez registarskih oznaka, vlasništvo A. M., otuđili isto upotrebom podesnog alata na njima poznat način, a zatim sa prisvojenim vozilom se uputili u pravcu Z., u mjesto G. G., te u garažu koju koristi M. Dž. sakrili navedeno vozilo, koju im je ovaj stavio na raspolaganje za skrivanje i čuvanje ukradenih

vozila za naknadu, u iznosu od po ... Eura po vozilu, a za koje je znao da potiče od izvršenja krivičnog djela, obzirom i na raniji dogovor sa optuženim K. S. o tome, a zatim putem mobilnih telefona obavijestili S. S.2 o karakteristikama otuđenog vozila sa ciljem da isti organizuje povrat otuđenog vozila uz naknadu, što je i uradio, pa je narednih dana putem telefona broj .... stupio u kontakt sa vlasnikom vozila A. M., primoravši istog da na štetu svoje imovine, a na ime povrata vozila marke „Polo“ isplati iznos od ...KM, na koji način je oštećen vlasnik za iznos od ... KM,

čime bi učinio krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

IV Povodom žalbe branitelja optuženog M. Dž., a po službenoj dužnosti se presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine u osuđujućem dijelu u tačkama 27. i 28. u odnosu na ovog optuženog preinačava, tako da se optuženi M. Dž., na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine,

OSLOBAĐA OD OPTUŽBE

Da je:

27.) Dana ..... godine, u poslijepodnevnom satima, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S. došli do putničkog vozila marke "Polo", registarske oznake ..., vlasništvo T. D., koje se nalazilo parkirano ispred porodične kuće u mjestu L. i uz pomoć podesnog alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili jednu registarsku tablicu oznake ....., te istu odložili u unutrašnjost otuđenog vozila marke „Golf A4“ vlasništvo J. I. iz Ž., koja je dana .... godine prilikom pretresa garaže M. Dž. i pronađena, a registarska tablica vraćena vlasniku T. D..

28.) Dana .... godine, u poslijepodnevnom satima, na području općine Ž., Š. H., K. S., Š. A. i M. S., kao članovi organizovane grupe došli do putničkog vozila marke "Ford Eskort", registarske oznake ..., vlasništvo M. Ž., koje se nalazilo parkirano u mjestu Č. B. i uz pomoć podesnog alata i na njima poznat način sa vozila skinuli i otuđili dvije registarske tablice oznake....., te iste postavili na ranije otuđeno vozilo marke „Golf A5“ vlasništvo D. S., koje su dana .... godine prilikom pretresa garaže M. Dž. i pronađene, a registarske tablice vraćene vlasniku M. Ž..

čime bi učinio krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

V Djelimičnim uvažavanjem žalbi branitelja optuženih M. Dž., S. S.2 i K. Ž., a povodom tih žalbi i po službenoj dužnosti, na osnovu člana 324. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i u odnosu na optužene B. M. i M. Z., presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine u osuđujućem dijelu opisano u tačkama 2., 6., 8., 10., 11., 12., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 31., 33., 34., 35., 36., 41., 42. i 44., se ukida i u tom dijelu određuje održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003788 11 K od 29.04.2014. godine, optuženi Š. H. i Š. A., su oglašeni krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona, optuženi M. Dž. i B. M. su oglašeni krivim za produženo krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, optuženi S. S.2 za produženo krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 55. istog zakona, optuženi M. Z. za produženo krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH i optuženi K. Ž. za krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 1. KZ FBiH, za koja djela su optuženi osuđeni: Š. H. na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, Š. A. na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 8 (osam) mjeseci, M. Dž. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca, B. M. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, S. S.2 na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, M. Z. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a optuženom K. Ž. za počinjeno krivično djelo je izrečena uvjetna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine ne počini novo krivično djelo, računajući od dana pravosnažnosti presude. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, optuženima u izrečene kazne zatvora je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru i to Š. H. počev od ... godine do ... godine, M. Dž. od .... godine do ...godine, S. S.2 od 1.... godine do .... godine, B. M.i od .... godine do ... godine i M. Z. od ... godine do ..... godine.

Na osnovu odredbe člana 78. KZ FBiH optuženima B. M., M. Dž. i S. S.2 su izrečene sigurnosne mjere oduzimanja predmeta, pa je optuženom B. M. oduzet mobitel marke „Motorola“ sa korisničkim brojem ..., mobitel marke „Nokia“ korisničkog broja ..., mobitel marke „Nokia“ sivocrne boje, dvije M:tel kartice, automatska puška marke „...“ calibra .. mm, okvir za pušku sa ... metaka, okvir za pištolj sa ... komada metaka calibra ... mm, ... komada metaka za pušku calibra ... mm,.... komada metaka calibra ... mm, jedan metak calibra ... mm, vibro script i alat za utiskivanje brojeva; optuženom M. Dž. mobitel marke „Sony Ericson“ sa korisničkim brojem ..., optuženom S. S.2 mobitel

marke „Samsung“ sive boje sa korisničkim brojem .... , mobitel marke „Samsung“ klizni crne boje sa karticom ... i marke „Samsung“ sa ultra karticom serijskog broja ....., jedan elektronski sklop i putničko motorno vozilo marke „Passat“ reg. oznaka .....

Po istom osnovu u smislu člana 78. KZ FBiH izrečene su sigurnosne mjere oduzimanja predmeta, pa su oduzeti predmeti pronađeni u podrumu kuće koju koristi R. S. iz Z., u ulici P. broj .. Z. i to: jedna crna kožna torba, trinaest komada odvijača „Unior“ sa crnom drškom, jedan odvijač sa drvenom drškom, šest odvijača sa drveno-crnom drškom, četiri kombinovana odvijača sa crvenom drškom, jedan manji odvijač sa plavo-sivom drškom, jedna kliješta- papagajke sa crvenom drškom, jedna kliješta za rezanje lima, jedna armiračka kliješta, jedan čekić sa crno-plavom drškom, jedan sjekač, četiri okasto-vilasta ključa, dva vilasta ključa, tri okasta ključa, jedna turpija, jedne makaze, jedne geodore sa drvenom drškom, jedan elektronski sklop-dekoder crne boje sa 8 mikroprekidača, četiri sirova lomača sa glavom 10 mm, jedna baterijska lampa, 55 komada raznih vijaka, jedan metalni „U“ profil oblijepljen bijelom trakom i jedna improvizovana čupalica.

Na osnovu odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni d.o.o „A.M.“ B.L., A. M., B. S., D. M., H. H., E. G., M. M., Z. L., ŠPD ZDK d.o.o Z., firma „J.“, Č.H., firma „C.-a.“ I., M. E., D. J., firma „C. I.“ iz N. M., L. E. K. I., P. Dž., F. S. su radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva upućeni na parnični postupak.

Na osnovu odredbe člana 202. stav 4. ZKP FBiH, optuženi su u cjelosti oslobođeni plaćanja naknade troškova krivičnog postupka i određeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava tog suda.

Nasuprot tome, istom presudom je na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženi B. M., oslobođen od optužbe pod tačkama 1. i 38. izreke pobijane presude, čime bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona i krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. u vezi sa članom 54. KZ FBiH.

Optuženi M. Z. je na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, oslobođen od optužbe, da bi počinio krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 1. KZ FBiH, koje radnje su opisane u tački 43. izreke pobijane presude.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalni tužitelj iz Zenice i branitelji optuženih: Š. H. i M.Z., advokati zajedničke advokatske kancelarije P. A. i P. S. iz Z., Š. A., advokat H. A. iz Z., M. Dž., advokat S. E. iz Z., S. S.2, i K. Ž., advokat D. S. iz Z., B. M., advokati zajedničke advokatske kancelarije M.-S. V. i S. S. iz Z., a osobnu žalbu je izjavio i optuženi Š. A..

Žalbom kantonalnog tužitelja prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, tako da se optuženim Š. H. i Š. A. izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene, da se optuženi M. Dž. oglasi krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH i da mu se izrekne kazna zatvora u dužem trajanju, da se optuženi B. M. oglasi krivim za radnje opisane pod tačkom 1. izreke pobijane presude i oglasi krivim za krivično djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH i da mu se izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene kazne, optuženom M. Z. da se izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene kazne, a optuženom K. Ž. da se izrekne bezuvjetna kazna zatvora ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se odredi održavanje pretresa, pa kako dalje navodi u žalbi, „da se presuda u ostalom dijelu potvrdi“.

Branitelji optuženih Š. H. i M. Z. navedenu presudu pobijaju zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke b), d), i), j) i k) ZKP FBiH i odredbe člana 312. stav 2. ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji. Predložili su, da se prvostepena presuda preinači, tako da se ovi optuženi oslobode od optužbe ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom FBiH i u odnosu na optuženog Š. H. odbaci optužbu usljed res iudicata, a u odnosu na optuženog M. Z. da se donese oslobađajuća presuda usljed nedostatka dokaza ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje pred izmijenjenim vijećem.

Žalbom branitelja optuženog Š. A. prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke b), d), i), j) i k) ZKP FBiH i odredbe člana 312. stav 2. ZKP FBiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o krivično-pravnoj sankciji, troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu. Predložio je, da se prvostepena presuda preinači, tako da se ovi optuženi oslobode od optužbe na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH (pogrešno naveden stav 1. za pomenuti član) ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje pred vijećem u drugom sastavu. I optuženi Š. A. u osobnoj žalbi prvostepenu presudu pobija zbog istih žalbenih osnova kao i njegov branitelj i sa istovjetnim žalbenim prijedlogom.

Branitelj optuženog M. Dž. žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH i člana 312. stav 2. u vezi sa članom

322. istog zakona. Predložio je, da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i u odnosu na ovog optuženog odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Braniteljica optuženih S. S.2 i K. Ž. žalbe je izjavila iz svih žalbenih osnova, koje je detaljno obrazložila. Predložila je, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom ili da se preinači, tako da se ovi optuženi oslobode od optužbe ili blaže kazne.

Protiv prvostepene presude žalbu su izjavili branitelji optuženog B. M. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivično-pravnoj sankciji. U žalbi su naveli razloge zbog kojih smatraju da je prvostepeni sud pogriješio kada je donio pobijanu presudu. Predložili su, da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, tako što bi se ovaj optuženi oslobodio od optužbe ili da se ukine pobijana presuda i odredi održavanje pretresa.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja podnio je branitelj optuženog M. Dž. kojim osporava navode i prigovore iz te žalbe, pa je predložio je da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T04 0 KTOŽ 0003941 14 od 07.10.2014. godine predložila da se uvaži žalba kantonalnog tužitelja, tako da se pobijana presuda preinači, na način da se optuženim Š. H., Š. A. i M. Z. za počinjena krivična djela izreknu kazne zatvora u dužem trajanju od izrečenih, da se optuženi M. Dž. oglasi krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH, a potom izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, da se optuženi B. M. oglasi krivim za radnje opisane pod tačkom 1. izreke pobijane presude i za krivično djelo Nedožvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH i da mu se izrekne kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju od izrečene, optuženom K. Ž. za počinjeno krivično djelo izrekne bezuvjetna kazna zatvora ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se prvostepena presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, a da se žalbe branitelja optuženih odbiju kao neosnovane.

Na sjednici vijeća ovog suda održane u smislu člana 319. ZKP FBiH federalna tužiteljica je izjavila da ostaje kod navoda i prigovora iz podnesene žalbe kantonalnog tužitelja i pomenutog podneska od 07.10.2014. godine, branitelji optuženih Š. H., Š. A., M. Z., M. Dž., S. S.2, K. Ž. i B. M. su izložili žalbe, ostajući pri osnovima, navodima i prijedlozima iz podnesenih žalbi, a optuženi Š. H., Š. A., M. Dž., S. S.2 i B. M. su u cijelosti prihvatili njihove navode. Optuženi Š. A. je ostao kod navoda i prijedloga iz

osobne žalbe, a branitelj optuženog M. Dž. je u cijelosti ostao i kod podnesenog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja.

Navode branitelja optuženih Š. H., M. Z., S. S.2 i K. Ž., koje su na sjednici vijeća izložili izvan žalbenih navoda, ovaj sud je ocjenio kao dopune njihovih žalbi, koje su podnesene izvan žalbenog roka, pa kao takve nisu ni razmatrane od strane ovog suda.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbom branitelja optuženog Š. A. se pobija prvostepena presuda iz svih žalbenih osnova, pa se, pored ostalog, ukazuje da činjenični opis krivičnih djela za koja je oglašen krivim, ne sadrži zakonska obilježja krivičnog djela teške krađe. U žalbi branitelja ovog optuženog se osnovano ukazuje da je time povrijeđen krivični zakon na štetu Š. A. Stoga je i povodom žalbe branitelja optuženog Š. H., postupajući u smislu člana 321. ZKP FBiH, ovaj sud našao da se i u odnosu na ovog optuženog odnosi takva povreda (povreda zakona na štetu optuženog Š. H.).

Naime, prvostepenom presudom optuženi Š. H. i Š. A. su oglašeni krivim da su učinili krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, poblje opisano u izreci te presude. Ovaj sud zapaža da su u preambuli presude opisane radnje grupe za organizirani kriminal, koje se odnose na određeni period u kojem je grupa djelovala, radnje koje su preduzimane, pa pored ostalih i od optuženih Š. H. i Š. A.. Imajući u vidu da se na ove optužene odnosi više tački optužbe odnosno izmijenjene optužbe, kako je to navedeno u izreci pobijane presude, ovaj sud je cijenio i analizirao pojedinačno svaku tačku iz činjeničnog dijela izmijenjene optužbe odnosno izreke pobijane presude, da li činjenični opis iz tih tački sadrži sva obilježja krivičnog djela za koje su optuženi Š. H. i Š. A. tom presudom oglašeni krivim.

Odredbom člana 342. stav 1. KZ FBiH- Organizirani kriminal- propisano je da će se kaznit kaznom zatvora najmanje 3 (tri) godine, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, onaj ko učini krivično djelo propisano zakonom u Federaciji kao član grupe za organizirani kriminal. Grupa za organizirani kriminal u smislu člana 2. tačka 21. KZ FBiH je organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna. Dakle, iz prednjeg bi proizlazilo da postojanje krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH pretpostavlja postojanje nekog krivičnog djela učinjenog od grupe za organizirani kriminal.

Tako za krivično djelo Krađe iz člana 286. stav 1. KZ FBiH je propisano, da to djelo čini onaj „ko tuđu pokretninu oduzme drugom s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protivpravnu imovinsku korist“, a za krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH je propisano da isto čini „onaj ko krađu (član 286. stav 1.) učini u sastavu grupe ljudi ili ako je sa sobom imao kakvo oružje ili opasno oruđe radi počinjenja djela“.

Činjenični opis djela pod tačkom 3. izreke pobijane presude, koji se pored ostalih, odnosi na optužene Š. H. i Š. A., za koje je prvostepeni sud našao da su učinili krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, za koje ih je pored ostalog oglasio krivim i osudio, ovaj sud nalazi da ne sadrži činjenice i okolnosti koje čine obilježja naprijed citiranog krivičnog djela, kao ni činjenice i okolnosti od kojih zavisi primjena određene odredbe krivičnog zakona, kako to zahtijeva odredba člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH.

Činjenični opis djela u izreci pod tačkom 3. pobijane presude koji se odnosi na optužene Š. H. i Š. A. ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi da su ovi optuženi oduzimanje vozila vršili u namjeri da njihovim prisvajanjem za sebe ili drugoga pribave protivpravnu imovinsku korist, dakle nedostaje subjektivno obilježje krivičnog djela. Stoga činjenični opis u kojem se navodi da su ovi i drugi navedeni optuženi „otuđili putničko vozilo marke „VW tip GOLF A5“ registarske oznake ...., vlasništvo . L. BiH d.o.o. i primatelja lisinga H. H., upotrebom podesnog alata na njima poznat način, nakon čega su vozilo odvezli na području općine Z. i sakrili u garažu vlasništvo M. S. u mjestu D. Č., da bi narednog dana Š. H. i K. S. isto prodali članu organizovane grupe Š. A. za nepoznatu cijenu“, po ocjeni ovog suda, ne sadrži zakonska obilježja krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, za koje djelo su pobijanom presudom oglašena krivim, a takav činjenični opis ne sadrži ni obilježja nekog drugog krivičnog djela. Ovaj sud zapaža da se u činjeničnom opisu djela pogrešno navodi da su postupali kao članovi organizovane grupe, iako za predmetno krivično djelo iz člana 287. stav 4. KZ FBiH se traži grupa ljudi, a ne organizovana grupa.

Stoga je oglašavajući optužene Š. H. i Š. A. krivim pobijanom presudom za navedena krivična djela, prvostepeni sud učinio povredu krivičnog zakona iz člana 313. tačka a) ZKP FBiH na štetu ovih optuženih.

U odnosu na optužene Š. H. i Š. A. i u ostalim tačkama činjeničnog opisa izreke pobijane presude i to tačkama: 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35. i 36., ovaj sud nalazi isti nedostatak, što znači da nema naznake o subjektivnom obilježju predmetnog krivičnog djela, a isti nedostatak činjeničnog opisa se nalazi i u činjeničnom opisu izmijenjene optužnice. Radi toga je ovaj sud utvrdio da je u odnosu na optužene Š. H. i Š. A. povrijeđen krivični zakon na njihovu štetu, jer su oglašeni

krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom teška krađa iz člana 287. stav 4. KZ FBiH.

Na povredu krivičnog zakona učinjenu na štetu optuženih, ovaj drugostepeni sud, u skladu sa članom 321 ZKP FBiH pazi i po službenoj dužnosti. Stoga je ovaj sud uvažavanjem žalbe branitelja optuženog Š. A., a povodom te žalbe i žalbe branitelja optuženog Š. H. po službenoj dužnosti na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH preinačio taj dio pobijane presude, tako što je optužene Š. H. i Š. A. na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH oslobodio od optužbe za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona, jer djelo za koja se optužuju (onako kako su opisana u izmijenjenoj optužnici odnosno izreci pobijane presude) zakonom nije propisano kao krivično djelo.

Kako u odnosu na optužene Š. H. i Š. A. iz naprijed izloženog ne proizilazi da su učinili neko određeno krivično djelo kao članovi grupe za organizirani kriminal, što znači da nije ispunjen neophodni uvjet za postojanje krivičnog djela Organizirani kriminal, iz kojih razloga je ovaj sud prvostepenu presudu u odnosu na ove optužene na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH preinačio i oslobodio od optužbe, kako je to navedeno u izreci ove presude.

Nadalje, iz izreke i obrazloženja prvostepene presude proizilazi da je prvostepeni sud našao utvrđenim da su u vrijeme i na način opisanim u izreci prvostepene presude, optuženi B. M. i M. Dž. učinili produženo krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 55. istog zakona, optuženi S. S.2. produženo krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 55. istog zakona, a ne da su učinili, kako im se to stavljalo na teret potvrđenom i kasnije izmijenjenom optužnicom od 09.04.2014. godine krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, krivičnim djelom Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH i u vezi sa krivičnim djelom Prikrivanja iz člana 300. stav 1. istog zakona, a optuženi B. M. da je učinio u sticaju i krivično djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 54 istog zakona. U obrazloženju prvostepene presude (strana 5. četvrti pasus i strana 87. četvrti i peti pasus), prvostepeni sud navodi da je nakon provedenih dokaza djelimično izvršio korekciju činjeničnog opisa izmijenjene optužnice Kantonalnog tužiteljstva u Zenici broj: T04 0 KT 0003941 11 od 09.04.2014. godine i pravnu kvalifikaciju djela, kako je to prethodno navedeno.

U žalbi kantonalnog tužitelja u odnosu na optuženog M. Dž. se prvenstveno prigovara da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, zbog toga što u pobijanoj presudi nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama u pogledu djelimične korekcije činjeničnog opisa i prihvatanja

drugačije pravne kvalifikacije u pobijanoj presudi u odnosu na onu iz izmijenjene optužnice.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja nisu osnovani.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud naveo razloge zašto je u odnosu na optužene M. Dž., B. M. i S. S. iz činjeničnog opisa izmijenjene optužnice od 09.04.2014. godine izostavio da su inkriminisane radnje koje im se stavljaju na teret preduzimali kao „članovi organizovane grupe“. U tom smislu prvostepeni sud je u pobijanoj presudi naveo razloge zašto nije prihvatio da je optuženi M. Dž. bio član organizovane grupe, odnosno zbog čega je iz činjeničnog opisa izmijenjene optužnice ispustio navod da je bio „član organizovane grupe“, što proizilazi iz navoda suda datih na stranama 22., 41., 43., 78., 84. i 85. pobijane presude. Prije svega, u optužnom aktu i izmijenjenoj optužnici od 09.04.2014. godine kantonalni tužitelj je pogrešno naveo „član organizovane grupe“ i „organizovana grupa“ umjesto član grupe za organizirani kriminal i grupa za organizirani kriminal, s obzirom da je prethodno svim optuženim, a kasnije većini optuženih bilo stavljeno na teret krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa ostalim navedenim krivičnim djelima. Tako je optuženom M. Dž. izmijenjenom optužnicom stavljeno na teret krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelima Teška krađa iz člana 287. stav 4., Iznuda iz člana 295. stav 2., Prikrivanje iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, ali prvostepeni sud nije prihvatio da je ovaj optuženi učinio ta krivična djela, već je našao da se u njegovim radnjama stiču obilježja krivičnog djela Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, za koje djelo je oglašen krivim i osuđen.

Osim izostavljanja u pobijanoj presudi u odnosu na optuženog M. Dž. da je bio „član organizovane grupe“, prvostepeni sud je u toj presudi u odnosu na ovog optuženog u činjeničnom opisu dodao određene činjenice i okolnosti u odnosu na činjenični opis izmijenjene optužnice, za koje se u obrazloženju presude navodi da se time upotpunjuje predmetno krivično djelo, koje se žalbom kantonalnog tužitelja ne dovodi u pitanje. Imajući u vidu različitost pojmova i to organizirane grupe ljudi propisane odredbom člana 2. tačka 20. KZ FBiH, koja se pored ostalih optuženih i optuženom M. Dž. optužnim aktom stavlja na teret, a ne grupa za organizirani kriminal, koja je propisana odredbom člana 2. tačka 21. istog zakona, a koja predstavlja bitno obilježje krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH, i ovaj sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud postupio kada kod ovog optuženog nije prihvatio pravnu ocjenu krivičnog djela iz izmijenjene optužnice, već je prihvatio da se radi o produženom krivičnom djelu Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH. Pored ostalog, sud je naveo da je i kantonalni tužitelj u pojedinim tačkama činjeničnog dijela izmijenjene optužnice izostavio „član organizovane grupe“, a u drugim tačkama je to ostavio. U odnosu na optuženog M. Dž., ovaj sud zapaža da je

kantonalni tužitelj u izmijenjenoj optužnici ostavio navode da je bio član organizovane grupe u 4 tačke (6., 8., 11. i 12.), a u ostalim tačkama (15., 16., 17., 18., 20...) izostavio. Pri tome ovaj sud nalazi da je tužitelj u izmijenjenoj optužnici od 09.04.2014. godine počev od preambule, pa dalje po tačkama gdje su opisane radnje koje se određenim optuženima stavljaju na teret, naveo da su postupali kao „članovi organizovane grupe,“ a ne kao članovi grupe za organizovani kriminal.

Pošto optuženima izmijenjenom optužnicom i nije stavljeno na teret da su radnje izvršenja preduzimali kao članovi grupe za organizirani kriminal u smislu člana 2. tačka 21. KZ FBiH, što se dakle odnosi i na optuženog M. Dž., već je navedeno da su optuženi postupali kao članovi, odnosno član organizovane grupe, iz tih razloga pored ostalog, prvostepeni sud u pobijanoj presudi nije mogao prihvatiti da je optuženi M. Dž. preduzimaio radnje izvršenja kao član grupe za organizirani kriminal i da je učinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH i druga krivična djela.

Kako je, dakle, prvostepeni sud u pobijanoj presudi naveo razloge o odlučnim činjenicama zašto nije prihvatio da je optuženi M. Dž. bio član grupe za organizirani kriminal, jer mu pored ostalog i nije stavljeno na teret takvo kriminalno organizovanje, kako je to prethodno navedeno, suprotni žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja su neosnovani. Prema tome, ovaj sud nalazi da prvostepeni sud donošenjem pobijane presude nije učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju se neosnovano ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja. Pored toga, ovaj sud nalazi, da prvostepeni sud nije povrijedio krivični zakon kada u pobijanoj presudi nije prihvatio da je optuženi M. Dž. bio pripadnik grupe za organizirani kriminal, jer mu takvo svojstvo optužnim aktom nije ni stavljeno na teret, pa se stoga nije moglo prihvatiti da je učinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelima koja mu se optužnim aktom stavljaju na teret.

Međutim, žalbom branitelja optuženog M. Dž. se osnovano ukazuje da je prvostepeni sud učinio relativno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 322. ZKP FBiH, jer je pobijana presuda u odnosu na njegovog branjenika izmijenjena na njegovu štetu. Ovo iz razloga što je ranijom presudom optuženi M. Dž. bio oglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, po osnovu sporazuma o priznanju krivnje, zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH i dr., a pobijanom presudom je oglašen krivim i osuđen za produženo krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca. Kako je ranija presuda ukinuta i vraćena prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, nakon čega je sporazum odbačen, pa je pobijana presuda donesena u redovnom suđenju, a s

obzirom da kantonalni tužitelj nije izjavio žalbu na raniju presudu, nije bilo osnova za izricanje strožije kazne u odnosu na ovog optuženog.

Odredba člana 322. ZKP FBiH propisuje da, ako je podnesena žalba samo u korist optuženog, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu.

Iz navedenih razloga, jasno proizilazi da je prvostepeni sud povrijedio naprijed citiranu odredbu zakona, odnosno pravilo o zabrani reformatio in peius i time učinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju je pravilno ukazao žalbom branitelj optuženog M. Dž.. Stoga je ovaj sud djelimičnim uvažanjem žalbe branitelja ovog optuženog, pobijanu presudu u odnosu na optuženog M. Dž. ukinuo u odnosu na krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, kako je to navedeno u izreci pod tačkom V ove presude.

Nadalje, postupajući povodom žalbe branitelja optuženog M. Dž., i ispitujući po službenoj dužnosti u skladu sa članom 321. ZKP FBiH da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, ovaj sud je utvrdio da radnje izvršenja opisane u tačkama 27. i 28. izreke pobijane presude, za koje je tom presudom oglašen krivim (produženo krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH), ne sadrže zakonska obilježja predmetnog krivičnog djela, pa je prvostepeni sud postupajući na taj način u pobijanoj presudi povrijedio krivični zakon na štetu optuženog M. Dž. te učinio povredu krivičnog zakona iz člana 313. tačka a) ZKP FBiH.

Odredba koja se odnosi na krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 1. KZ FBiH propisuje da, to krivično djelo čini onaj, ko stvar za koju zna da je pribavljena krivičnim djelom ili ono što je za nju dobiveno prodajom ili zamjenom, kupi, primi u zalog ili na drugi način pribavi, prikrije ili proda.

Međutim, u činjeničnom opisu radnji optuženog M. Dž., u tačkama 27. i 28. izreke pobijane presude nisu navedene činjenice i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela Prikrivanje iz člana 300. KZ FBiH, obzirom da navedeno krivično djelo može učiniti samo onaj ko prikriva stvar za koju zna da je pribavljena krivičnim djelom. Tako iz činjeničnog opisa djela u tački 27. izreke pobijane presude, pored ostalog proizilazi da je „dana ..... godine prilikom pretresa garaže M. Dž. pronađena registarska tablica oznake ... i vraćena vlasniku T. D.“, a u tački 28. izreke te presude se navodi, da je „dana .... godine prilikom pretresa garaže M. Dž. pronađene dvije registarske tablice oznake ..... i vraćene vlasniku M. Ž.“. Prema tome, u obje tačke, izuzev oznake registarskih tablica i njihovih vlasnika, činjenični opis je isti i kao takav ne sadrži činjenice i okolnosti iz kojih bi proizilazilo da je optuženi znao ili mogao znati da se radi o stvari pribavljenoj krivičnim djelom, što znači da nedostaje subjektivni element pomenutog krivičnog djela, niti ima naznake njegove radnje odnosno u činjeničnom opisu nedostaju bitna obilježja tog krivičnog djela.

Iz naprijed navedenih razloga, ovaj sud je, u skladu sa članom 321. ZKP FBiH po službenoj dužnosti u odnosu na tačke 27. i 28. izreke pobijane presude, povodom žalbe branitelja optuženog M. Dž., na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH preinačio u tom dijelu pobijanu presudu u odnosu na tačke 27. i 28. njene izreke, tako što je, na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, optuženog M. Dž. oslobodio od optužbe, da je učinio krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH. Pri takvom postupanju, ovaj sud je imao u vidu nedostatke činjeničnog opisa u tačkama 27. i 28. izreke pobijane presude koji ne sadrži obilježja ni nekog drugog krivičnog djela.

Pobijajući oslobađajući dio prvostepene presude u odnosu na optuženog B. M. (tačka 1. i 38. izreke te presude) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalni tužitelj iz Zenice u žalbi ističe da je činjenično stanje u tom dijelu izreke prvostepene presude pogrešno utvrđeno. Ukazuje da je to dovelo i do pogrešnog zaključka suda da nema pouzdanih dokaza da je ovaj optuženi učinio predmetna krivična djela, opisana u tačkama 1. i 38. izreke presude. Pri tome kantonalni tužitelj ukazuje da prvostepeni sud nije postupio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH, nalazeći da nije savjesno cijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izveo zaključak je li neka činjenica dokazana. Prema stavu kantonalnog tužitelja u žalbi, izvedeni dokazi tužiteljstva na glavnom pretresu nesporno upućuje na zaključak da je ovaj optuženi učinio krivično djelo opisano pod tačkom 1. izreke pobijane presude. Tužitelj u žalbi analizira izvedene dokaze navodeći da je optuženi B. M. posjedovao automehaničarsku radnju gdje su dovožena, sakrivana, te rastavljana otuđena putnička vozila i da je to činio uglavnom po zahtjevu K. S., pozivajući se na presretnute telefonske razgovore između njih (optuženog i K. S.). Nadalje ukazuje da su prilikom pretresa garaže i drugih objekata koje je koristio ovaj optuženi pronađeni, kako to proizilazi iz zapisnika o pretresu kuće i pomoćnih prostorija, dijelovi „Golfa A4“ plave boje i alat tzv. „vibro script“, koji služi za ispisivanje određenog sadržaja na raznim predmetima. Vještačenjem tog alata je utvrđeno da je korišten, jer su na brojevima vidljivi tragovi upotrebe i to na dijelovima koji dolaze u kontakt sa metalnim površinama. Navodi u žalbi da je prije izvršenja predmetnog krivičnog djela ovaj optuženi osuđen za krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 2. KZ FBiH, koje je izvršio na način da je u garaži primao i rastavljao otuđena vozila, što optuženi ne spori jer je kao dokaz kantonalni tužitelj uložio presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 024681 09 K od 01.10.2009. godine. Pronađeni dijelovi od više putničkih vozila u garaži, alat tzv. „vibro script“, te dvije naljepnice od putničkog motornog vozila „Seat Toledo“, prema stavu kantonalnog tužitelja, upućuju na zaključak da je u njegovu garažu dovezeno i putničko vozilo „Seat Toledo“ koje je optuženi rastavio, a od kojeg su mu ostale samo navedene naljepnice.

Međutim, po ocjeni ovog suda, dokazi na koje se poziva kantonalni tužitelj u žalbi, prvostepeni sud je cijenio prilikom donošenja pobijane presude i u istoj naveo razloge zašto nije mogao prihvatiti dokazanim da je optuženi učinio predmetno krivično djelo. Naime, pozivanje u toj žalbi na presretnute telefonske razgovore između optuženog B. M. i K. S. i ukazivanje na sadržinu transkripata broj 322. i 419. ne mogu, ni po ocjeni ovog suda, predstavljati pouzdan osnov za zaključak da je ovaj optuženi preduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret, opisane pod tačkom 1. izmijenjene optužnice. Ni zapisnik o pretresu kuće i pomoćnih prostorija koje je koristio ovaj optuženi, u kojem je konstatovano da su u garaži pronađeni dijelovi od više putničkih vozila pa tako i dijelovi vozila „ Golf A4“ plave boje i alat tzv. „vibro script“, a ni njegova osuđivanost za krivično djelo Prikrivanje iz člana 300. stav 2. KZ FBiH, na koje se žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje, ne mogu predstavljati pouzdan osnov da bi se izveo drugačiji zaključak od onog kojeg je izveo prvostepeni sud i naveo u svojoj presudi.

Imajući u vidu da je prvostepeni sud optuženog B. M. oslobodio od optužbe na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, zbog nedostatka dokaza, za radnje opisane u tački 1. izmijenjene optužnice, a kako je ovaj sud našao da ne stoji razlozi zbog kojih se žalbom kantonalnog tužitelja pobija taj oslobađajući dio prvostepene presude, onda nije bilo osnova za preinačenje tog oslobađajućeg dijela pobijane presude, u oslobađajući dio po osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, iz razloga što opisano djelo u tački 1. izmijenjene optužnice nije zakonom propisano kao krivično djelo.

Naime, ovaj sud nalazi da činjenični opis iz tačke 1. pobijane presude, koji odgovara tački 1. izmijenjene optužnice, ne sadrži obilježja krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, odnosno krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa naprijed navedenim krivičnim djelom. Prema činjeničnom opisu djela koja su optuženom B. M. stavljena na teret u tački 1. izreke presude, njegova radnja učinjenja se sastoji u tome, da su mu K. S. i NN lice zajedno sa B. I., kao članu organizovane grupe predali u njegovu garažu otuđeno vozilo marke „Seat Toledo“, vlasništvo „A. M.“ B. L., koje vozilo je pomoću podesnog alata rastavio, a dijelove dalje prodavali NN licima, na koji način je oštećen vlasnik „A. M.“ B. L. za iznos od ... KM. Ovako koncipiran činjenični opis ne sadrži bitna obilježja krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 4. KZ FBiH, jer nema nikakve naznake da je ovaj optuženi uopće učestvovao u oduzimanju vozila u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, nego proizilazi da je otuđeno vozilo predato u njegovu garažu, koje je u dijelove rastavio. Takav činjenični opis radnji izvršenja ovog optuženog ne sadrži ni bitna obilježja krivičnog djela Prikrivanje iz člana 300. stav 1. KZ FBiH, jer nema naznake da je optuženi znao ili mogao znati da je vozilo koje mu je predato u garažu pribavljeno krivičnim djelom, iz čega proizilazi da nedostaje taj subjektivni elemenat pomenutog krivičnog djela, a ne sadrži ni obilježja nekog drugog krivičnog djela. Sve navedeno ukazuje na neosnovanost žalbenih navoda kantonalnog tužitelja.

Pobijajući oslobađajući dio prvostepene presude u odnosu na optuženog B. M. (tačka 38. izreke te presude) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalni tužitelj iz Zenice u žalbi ističe da je činjenično stanje u tom dijelu prvostepene presude pogrešno utvrđeno i da je pogrešno izveden zaključak da nema pouzdanih dokaza da je ovaj optuženi nabavio i držao vatreno oružje, navedeno u činjeničnom opisu tačke 38. izreke pobijane presude. Pri tome kantonalni tužitelj u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da oružje koje je pronađeno ne pripada optuženom B. M. i da za postojanje istog nije znao da je bilo sakriveno u nedovršenom dijelu kuće od strane njegovog, sada umrlog oca. Nadalje žalbom se ukazuje u kakvom stanju je bila automatska puška, na osnovu provedenog vještačenja po vještaku balističke struke P. V. (cijev puške nagrižena u tolikoj mjeri da je skoro dovelo do promjene kalibra i da zatvarač nije ispravan, da se radilo o tehničkoj neispravnosti) i navodi da je potpuno nebitno je li optuženi koristio navedeno oružje i municiju, koje mu je oduzeto prilikom pretresa. U žalbi ističe da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio i činjenicu da oružje i municija ne pripadaju optuženom, već da pripadaju njegovom ocu B. Dž., koji je preminuo ... godine, ukazujući da su oružje i municija pronađeni na više lokacija u kući, garaži i pomoćnim objektima, koje optuženi koristi više od sedam godina nakon smrti oca. Ukazuje da je nebitno što nije održana ostavinska rasprava, jer sve to koristi optuženi. U žalbi dalje navodi da su bombe pronađene sakrivene iza šoferšajbe u automehaničarskoj radnji, koju dugo vremena koristi optuženi. Iz činjenice da optuženi na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta nije stavljao nikakve primjedbe, kantonalni tužitelj u žalbi izvodi zaključak da oružje i municija navedeni u toj potvrdi pripadaju optuženom.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja ne dovode u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda da nema pouzdanih dokaza da je optuženi B. M. učinio krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, za koje ga je prvostepeni sud, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH, oslobodio od optužbe. Za takav svoj zaključak prvostepeni sud je u pobijanoj presudi na strani 92. naveo jasne i određene razloge, koje i ovaj sud prihvata opravdanim. Naime, nije sporno da su kuća, garaža i pomoćni objekti-automehničarska radnja bili u vlasništvu oca optuženog, kako to proizilazi iz posjedovnog lista broj ... od ..... godine, koji nisu preneseni na optuženog, iako je otac optuženog umro .... godine (utvrđeno na osnovu izvoda iz matačne knjige umrlih od .... godine). Da je B. D.-otac optuženog bio pripadnik ABiH i to pripadnik ... B. B. V., proizilazi iz potvrde JOB V. broj ... od ... godine i koji je nakon demobilisanja iz ABiH, kako to proizilazi iz spisa predmeta, zadržao oružje i municiju. O karakteristikama i stanju u kakvom je bilo oružje i municija se izjašnjavao vještak P. V., navodeći da oružje nije korišteno. S obzirom na mjesta gdje je pronađeno, prvostepeni sud je prihvatio da optuženi za isto nije ni znao, prihvatajući da je to sakrio njegov otac za života. Takav zaključak prvostepenog suda potkrijepljen je iskazom svjedoka K. M., koji je pored ostalog naveo, da je optuženi bio iznenađen kada je pronađeno oružje prilikom pretresa, što je sam zaključio po njegovoj

reakciji. Pored toga je iskazao da mu je B. M., koji je amidža optuženog B. M., rekao da je oružje ostalo iza smrti oca optuženog, da nije bilo u funkciji i da je zaboravio nakon smrti svoga brata isto skloniti. I po ocjeni ovog suda, sama okolnost da oružje nije nikako korišteno nije odlučujuća, na što je žalbom kantonalnog tužitelja pravilno ukazano, ali je bitno je li optuženi znao za to oružje i municiju ili nije znao. Okolnost što su bombe pronađene sakrivene u automehaničarskoj radnji ispod šoferšajbe, u kojoj radnji je radio i otac optuženog, ne isključuje mogućnost da su iste mogle biti sakrivene od oca optuženog, bez obzira na proteklo vrijeme od smrti njegovog oca do pronalaska oružja i municije. Kako tužitelj u tom pravcu nije ponudio nikakav dokaz kojim bi se utvrdilo da je optuženi zaista znao za oružje i municiju i da je on isto držao, to i po ocjeni ovog suda, se ukazuje pravilnim zaključak prvostepenog suda da nema pouzdanih dokaza da je optuženi B. M. učinio predmetno krivično djelo. Ni sama okolnost što optuženi nije stavio primjedbe na potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta ne može predstavljati osnov za zaključak da oružje i municija navedeni u pomenutoj potvrdi pripadaju optuženom, da je za njih znao i držao ih, kako se to pogrešno zaključuje u žalbi kantonalnog tužitelja.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se oslobađajući dio prvostepene presude pobija žalbom kantonalnog tužitelja, to je valjalo njegovu žalbu u odnosu na taj dio presude odbiti kao neosnovanu i na osnovu člana 328. ZKP FBiH oslobađajući dio prvostepene presude potvrditi.

Braniteljica optuženog S. S.2 u žalbi prigovara da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, tvrdnjom da je pobijana presuda protivrječna sama sebi i da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Odredba člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH propisuje da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji, ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Dakle, pomenutom odredbom protivrječnost presude samoj sebi nije propisana, pa iz tih razloga ne može predstavljati ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, na koju se neosnovano ukazuje žalbom braniteljice. Kako se u drugom dijelu žalbenog prigovora ne navodi koje razloge o odlučnim činjenicama braniteljica smatra da nisu sadržani u pobijanoj presudi, to ovaj sud takav proizvoljan i neodređen navod, ne može ni ispitati.

I žalbom braniteljice optuženog S. S.2 se osnovano ukazuje da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 322. ZKP FBiH, jer je i u odnosu na ovog optuženog pobijana presuda donesena povredom pravila o zabrani reformatio in peius. Naime, ranijom

presudom ovaj optuženi je bio oglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja presuda je donesena po osnovu sporazuma o priznanju krivnje, zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4., Iznude iz člana 295. stav 2. i Prikriivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, a pobijanom presudom je oglašen krivim zbog produženog krivičnog djela Iznude iz člana 295. stav 2. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci. Ranija presuda je ukinuta povodom žalbe braniteljice ovog optuženog, a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti ukinuta je i u odnosu na druge optužene i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, nakon čega je sporazum o priznanju krivnje odbačen i predmet dostavljen na suđenje. Imajući u vidu da na raniju presudu nije bilo izjavljene žalbe kantonalnog tužitelja, prvostepeni sud nije mogao optuženog osuditi na strožiju kaznu u odnosu na prethodnu. Kako je pobijanom presudom optuženi S. S.2 osuđen na strožiju kaznu, prvostepeni sud je povrijedio pravilo o zabrani reformatio in peius iz člana 322. ZKP FBiH. To dalje znači da prvostepeni sud u takvoj situaciji nije nikako mogao optuženom izreći kaznu zatvora u dužem trajanju od kazne koja mu je ranije izrečena, već eventualno istu ili pak manju kaznu.

Nadalje, braniteljica optuženih S. S.2 i K. Ž. u žalbama navodi da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, koju nalazi u tome što je sud izvršio nezakonito prepoznavanje osoba na osnovu glasa, jer je upoređivao glasove ovih optuženih koje je čuo prilikom iznošenja njihovih prigovora tokom učešća u postupku, sa glasovima koji su se čuli na preslušanim razgovorima sa CD-ova. Prema stavu braniteljice, prvostepeni sud nije mogao sam izvoditi zaključak o identitetu osoba. S tim u vezi, braniteljica u žalbi ukazuje da ne postoji nijedan dokaz na osnovu kojeg bi se došlo do zaključka da razgovore navedene u transkriptima odnosno presretnutim razgovorima su obavljali optuženi S. S. i K. Ž.. Ističe da sud ne raspolaže stručnim znanjem da identifikuje glasove pojedinih optuženih prilikom preslušavanja presretnutih razgovora, te da je izostalo prethodno upozorenje o pravu na šutnju, da optuženi nisu dužni sudjelovati u takvom načinu prepoznavanja, jer su zaštićeni od verbalnog samooptuživanja. Kako je prepoznavanje optuženih na osnovu glasa izvršeno bez prethodnog upozorenja o pravu na šutnju, braniteljica smatra da se pobijana presuda zasniva na nezakonitom dokazu i da je time prvostepeni sud učinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Žalbeni navodi braniteljice da se radilo o nezakonitom prepoznavanju osoba (optuženih S. S.2 i K. Ž.) na osnovu glasa, ovaj sud smatra neosnovanim jer se u konkretnom slučaju nije radilo o procesnoj radnji prepoznavanja na osnovu glasa, već se radilo o donošenju činjeničnih zaključaka od strane suda o identitetu osoba koje su komunicirale a čiji razgovori su preslušavani sa CD na glavnom pretresu. Tvrdnjom da sud ne raspolaže stručnim znanjem da identifikuje glasove pojedinih optuženih prilikom

preslušavanja presretnutih razgovora braniteljica u stvari osporava pravilnost zaključka suda do kojeg je on došao na taj način. Stoga ovaj sud nalazi da se pomenutim žalbenim navodom braniteljice osporava pravilnost zaključka prvostepenog suda da su osobe čiji su razgovori preslušavani optuženi S. S.2 i K. Ž.. Pošto je ova presuda u odnosnom dijelu ukinuta zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost ove žalbene tvrdnje braniteljice.

Braniteljica optuženih S. S.2 i K. Ž. u žalbama prigovara da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, koju nalazi u tome, što se pobijana presuda zasniva na nezakonitim dokazima, kakvim smatra naredbe, a time i transkripte razgovora. Pri tome braniteljica u žalbi ukazuje da protiv optuženih S. S.2 i K. Ž. nije određena posebna istražna radnja nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija i da sud na podacima i dokazima pribavljenim na osnovu člana 130. ZKP FBiH, preduzetim bez naredbe sudije za prethodni postupak, ne može zasnivati svoju odluku. Dalje navodi da naredba o posebnim istražnim radnjama Općinskog suda u Tuzli broj 032 0 K 0044995 10 Kpp od 15.11.2010. godine, kao ni naredba istog suda broj 032 0 K 0046870 10 Kpp od 07.12.2010. godine, na osnovu kojih su presretnuti razgovori pojedinih optuženih lica i sačinjeni transkripti, koji se ne odnose na ove optužene S. S.2 i K. Ž., već se te naredbe odnose na lica pobrojana u njima, odnosno da se u odnosu na navedene optužene radi o prisluškivanju bez naredbe.

Ovakvi žalbeni prigovori braniteljice, da je posebna istražna radnja nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija u odnosu na njene branjenike (S. S.2 i K. Ž.) vršena bez naredbe i da se stoga radi o nezakonitim dokazima (transkripti njihovih razgovora), po ocjeni ovog suda nisu osnovani. Naime, tačno je da se u naredbama naprijed navedenim, na koje se braniteljica u žalbi pozvala, ne navode imena ovih optuženih, ali po ocjeni ovog suda, samo taj razlog ne bi predstavljao prepreku da se dokaz, pribavljen provođenjem pomenute posebne istražne radnje u odnosu na krug osoba prema kojima su te radnje određene, iskoristi i u postupku prema osobi, odnosno optuženim prema kojima takva radnja nije određena naredbom suda pred kojim se vodi krivični postupak, pod uvjetom da se radi o informacijama i podacima koji se odnose na krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna, kako je to i u konkretnom slučaju. Dakle, radilo bi se o slučajnim nalazima u smislu odredbe člana 134. ZKP FBiH koji samo zbog toga ne bi predstavljali nezakonit dokaz. U vezi žalbenih navoda braniteljice, da su naredbe o posebnim istražnim radnjama izdate od strane drugog suda (Općinskog suda u Tuzli) a ne od Kantonalnog suda u Zenici, tako da je propuštena kontrola postupanja po tim naredbama i osobe protiv kojih su preduzete te radnje, nakon njihovog preduzimanja, nisu o tome obavještene kako bi od suda mogle tražiti ispitivanje zakonitosti naredbe i načina provođenja mjere, ovaj sud nalazi da izostanak obavještenja o preduzetim radnjama u smislu člana 133. stav 3. ZKP FBiH sam po sebi ne dovodi do nezakonitosti dokaza a žalba braniteljice ne sadrži razloge zbog čega bi taj propust doveo do nezakonitosti dokaza u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH

Braniteljica optuženih S. S.2 i K. Ž. osnovano u žalbama ukazuje da je pobijana presuda u odnosu na njene branjenike zasnovana na nezakonitim dokazima, kakvim smatra iskaze svjedoka Š. A., M. S. i K. S., iz razloga što su u vrijeme davanja iskaza u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici imali svojstvo optuženih osoba. Naime, kao optužene osobe Š. A., M. S. i K. S. su sa kantonalnim tužiteljem u Zenici zaključili sporazum o priznanju krivnje, za krivična djela za koja su se teretili, koji sporazum je od strane Kantonalnog suda u Zenici prihvaćen i donesene su presude kojima su ovi optuženi oglašeni krivim i osuđeni, a koje su postale pravosnažne u odnosu na Š. A. dana ... godine, a koji je saslušan u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici dana ... godine, dakle prije pravosnažnosti presude i koji iskaz je korišten na glavnom pretresu prilikom njegovog saslušanja. Pri tome ovaj sud ukazuje, da optuženi nakon podizanja optužnice, može dati iskaz u svojstvu svjedoka samo na glavnom pretresu, s tim da će mu sud dati upozorenja u smislu člana 274. stav 2. ZKP FBiH, kojom prilikom bi bio podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju. To znači da je Š. A. u vrijeme saslušanja u svojstvu svjedoka u tužiteljstvu imao još uvijek svojstvo optuženog, koje mu prestaje nakon pravosnažnosti presude. Iz tih razloga iskaz Š. A. kojeg je dao u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici dana... godine, nije mogao biti uložen u sudski spis kao dokaz na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, niti se na takvom dokazu može zasnivati pobijana presuda. Ista situacija se odnosi i na iskaz M. S., koji je dao u svojstvu svjedoka u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici dana .... godine, iako je povodom istog krivičnog predmeta imao svojstvo optuženog. Presuda kojom je oglašen krivim i osuđen po osnovu sporazuma o priznanju krivnje donijeta je dana 22.12.2011. godine, a postala je pravosnažna dana 14.02.2012. godine, kada mu prestaje svojstvo optuženog. Na iskaz K. S. se takođe odnosi sve naprijed navedeno, a koji je iskaz u svojstvu svjedoka dao u Kantonalnom tužiteljstvu u Zenici dana 27.12.2011. godine, iako je presuda koja je donijeta po osnovu sporazuma o priznanju krivnje dana 29.12.2011. godine i postala pravosnažna dana 21.03.2012. godine.

Stoga se osnovano žalbama braniteljice optuženih S. S.2 i K. Ž. ukazuje da su iskazi Š. A., M. S. i K. S., koji su dati u tužiteljstvu u svojstvu svjedoka protivno zakonu, kada su još uvijek imali svojstvo optuženih i koji su cijenjeni prilikom donošenja pobijane presude, kao i iskazi pomenutih svjedoka, dati na glavnom pretresu, nezakoniti dokazi. Imajući u vidu da su korišteni njihovi raniji iskazi koje su dali u tužiteljstvu, prilikom njihovog saslušanja na glavnom pretresu, koji su im i predočavani, pa iz tih razloga se i oni kao plodovi otrovne voćke, smatraju nezakonitim dokazima, koji su pribavljeni povredama prava na pravičan postupak. Stoga je i po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud pogriješio kada je pobijanu presudu zasnovao na dokazima na kojima se ne može zasnivati presuda, pa je time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Braniteljica optuženog S. S.2 u žalbi dalje navodi, da je naredba Općinskog suda u Zenici broj 43 0 K 049467 11 Kpp od 25.02.2011. godine nezakoniti dokaz iz razloga

što ima formalne nedostatke jer ne sadrži uputstvo i pouku propisane odredbom člana 72. tačka g) i j) ZKP FBiH. Radi toga u žalbi ukazuje da su od optuženog nezakonito privremeno oduzeti predmeti što je vidljivo iz potvrde o oduzimanju predmeta od .... godine, potom da je nezakonit dokaz i ispitivanje elektronskog sklopa od .... godine, za koji dalje navodi da se istim ne dokazuje ništa iz optužnice, te ispitivanje oznaka na vozilu od ..... godine. Braniteljica u žalbi navodi kao nezakonit dokaz i zapisnik o pretresanju stana od MUP Z. broj ... od .... godine, potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj ... od ... godine, fotodokumentaciju od istog datuma. I u odnosu na naredbu Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003223 11 Kpp od 18.03.2011. godine u žalbi se navodi da je i ta naredba nezakonit dokaz, jer sadrži formalne nedostatke (nedostaje uputstvo i pouka iz člana 72. stav 1. tačka g) i j) ZKP FBiH) i da su nezakoniti i svi drugi dokazi do kojih je kantonalno tužiteljstvo došlo na osnovu ove naredbe. Također, kao nezakonit dokaz braniteljica ističe i izvještaj o očitovanju podataka sa mobilnog telefonskog aparata i SIM kartica od .... godine, navodeći da su i oni posljedica nezakonitog oduzimanja mobilnog telefonskog aparata i kartica, te ujedno ukazuje da se iste ne odnose na aparate i kartice oduzete od optuženog Silajdžije.

Ovaj sud podsjeća da odredba člana 72. ZKP FBiH propisuje šta naredba za pretresanje treba da sadrži, pa je u tački g) pomenutog člana navedeno da naredba treba da sadrži uputstvo da se ima izvršiti između 6 sati i 21 sata ili ovlaštenje da se naredba može izvršiti u bilo koje vrijeme ako to sud izričito odredi, a u tački j) istog člana je propisano da naredba mora da sadrži i pouku da osumnjičeni ima pravo obavijestiti branitelja i da se pretresanje može izvršiti i bez prisustva branitelja, ako to zahtijevaju izuzetne okolnosti.

S tim u vezi, ovaj sud ukazuje da ZKP FBiH ne propisuje izričito da propusti u sadržaju naredbe za pretresanje, koji je propisan odredbom člana 72. tačka a) – j) ZKP FBiH, imaju za posledicu nezakonitost dokaza pribavljenih pretresom odnosno nemogućnost zasnivanja presude na takvim dokazima.

Međutim, odredba člana 11. stav 2. ZKP FBiH propisuje da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama tog zakona. To dalje znači da žalbena tvrdnja da je određena naredba za pretres nezakonita zbog toga što ne sadrži uputstvo i pouku iz člana 72. tačka g) i j) ZKP FBiH mora biti potkrijepljena navodima koji ukazuju da taj propust predstavlja povredu ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala odnosno da su dokazi pribavljeni na osnovu takve naredbe pribavljeni bitnim povredama tog zakona.

Ispitujući pomenute žalbene navode braniteljice, ovaj sud je utvrdio da nisu tačni navodi iz žalbe braniteljice da naredba Općinskog suda u Zenici broj 43 0 K 049467 11 Kpp od

25.02.2011. godine ne sadrži pouku o pravu osumnjičenog da obavijesti branitelja jer je takva pouka sadržana u naredbi. Tačno je da u naredbi nedostaje uputstvo da se pretres može izvršiti između 6 sati i 21 sata ili ovlaštenje da se naredba može izvršiti u bilo koje vrijeme ako to sud izričito odredi. Međutim, žalba braniteljice ne sadrži navod da pretres nije izvršen između 6 sati i 21 sat a niti razloge zbog čega braniteljica smatra da nedostatak takvog uputstva predstavlja, u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH, povredu ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala niti da predstavlja bitnu povredu navedenog zakona. Ti razlozi nedostaju i u pogledu žalbenih navoda o nezakonitosti naredbe Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 003223 11 Kpp od 18.03.2011. godine. Ovo tim prije što naredba Kantonalnog suda u Zenici se odnosi na pretres mobilnih telefonskih aparata sa karticama i bez kartica, koji su ranije bili oduzeti od osumnjičenih a u svrhu očitovanja svih dostupnih podataka iz memorija tih telefona i kartica. Iz navedenih razloga, a pošto ovaj sud kao drugostepeni sud, u skladu sa članom 321. ZKP FBiH, ne pazi po službenoj dužnosti pri ispitivanju prvostepene presude povodom žalbe na bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ove žalbene navode braniteljice ovaj sud nije bio u mogućnosti ispitati..

Braniteljica optuženih S. S.2 i K. Ž. u žalbama prigovara, da je prvostepeni sud povrijedio pravo na odbranu optuženog i učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, tako što u zapisnik o glavnom pretresu nije unio sve prigovore odbrane, a zatim pogrešno naveo u pobijanoj presudi da nije prigovoreno. Pri tome pojašnjava, da se u pobijanoj presudi navodi „U toku postupka odbrana a ni optuženi nisu osporavali da se na preslušanim CD-ovima presretnutih razgovora radi o glasovima optuženih, osim što je samo za jedan razgovor koji je obavljen između Š. H. i Š. A.“... Nadalje braniteljica u žalbi ukazuje, da je netačno navedeno u pobijanoj presudi da nije osporavano da se na preslušanim CD-ovima presretnutih razgovora radi o glasovima optuženih. Ističe da se prilikom preslušavanja snimljenih razgovora (braniteljica) obratila sudu, da naloži postupajućem tužitelju da ne navodi imena optuženih kao učesnika u razgovoru, jer ne može biti siguran da se radi o njima. Ukazuje da je to bilo na nastavku glavnog pretresa od 09.09.2013. godine, ali taj prigovor nije unijet u zapisnik i tužitelju je naloženo da nastavi sa prezentiranjem presretnutih razgovora.

Ovi žalbeni prigovori braniteljice su osnovani.

Naime, iz zapisnika o nastavku glavnog pretresa od 09.09.2013. godine proizilazi da su se izvodili dokazi optužbe, pa pored ostalog su preslušavani transkripti razgovora sa CD-ova i u zapisnik od 09.09.2013. godine je uneseno između koga se vrši razgovor, datum kada se vrši, broj transkripta i na koju tačku iz optužnice se isto odnosi, dok nije navedena sadržina razgovora. Tačno je da u pomenutom zapisniku nema evidentiranog prigovora od strane braniteljice. Iz obrazloženja pobijane presude na strani 88. proizilazi

da je navedeno, kako je to braniteljica u žalbi citirala, da odbrana i optuženi nisu osporavali da se na preslušanim CD-ovima presretnutih razgovora radi o glasovima optuženih. Ispitujući takve navode, ovaj sud je izvršio preslušavanje CD-a sa zapisnika o nastavku glavnog pretresa od 09.09.2013. godine i utvrdio da je braniteljica u toku preslušavanja presretnutih razgovora u 14. sati i 35 minuta, kod transkripta označenog brojem 178. prigovorila da se ne radi o glasu optuženog i da tužitelj ne označava optužene, ukazujući da i on ne zna ko su osobe čiji razgovor slušaju. Iz tih razloga, ovaj sud nalazi, da se osnovano žalbama braniteljice ukazuje na propuste suda da se takav prigovor braniteljice evidentira u zapisniku. S druge strane se pogrešno u pobijanoj presudi navedi da nije osporavano da se na preslušanim CD-ovima presretnutih razgovora radi o glasovima optuženih, pa ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud povrijedio pravo na odbranu optuženih S. S.2 i K. Ž. i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Dalje se u žalbi braniteljice optuženog K. Ž. ukazuje na povredu prava na odbranu optuženog, koju nalazi u povredi odredbe člana 59. stav 3. ZKP FBiH, jer u vrijeme dostavljanja optužnice optuženi nije imao branitelja, pa smatra da mu je time uskraćeno pravo da podnese prethodne prigovore na optužnicu. Tako su optužnicom od 01.06.2011. godine, optuženom na teret stavljena krivična djela Organizirani kriminal, Iznuda za koja djela se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, a koja optužnica je potvrđena 06.06.2011. godine. Pri tome dalje pojašnjava, da je ranija braniteljica otkazala dalju odbranu optuženom, a sud mu nije tada postavio branitelja po službenoj dužnosti, niti je optuženi sam izabrao branitelja, već je to bilo kasnije. Ističe da je sve to ukazano u uvodnom izlaganju braniteljice u ovom krivičnom postupku, a da sud u pobijanoj presudi nije odlučio o svim prigovorima odbrane.

Ovi žalbeni navodi braniteljice su tačni, da optuženi u vrijeme dostavljanja optužnice nije imao branitelja, na koji način je povrijeđena odredba člana 59. stav 3. ZKP FBiH. Međutim, optuženom je u sedmom mjesecu 2011. godine postavljen branitelj po službenoj dužnosti, a u dvanaestom mjesecu iste godine optuženi je po izboru odabrao branitelja i dostavio punomoć u spis, dok je ranija optužnica izmijenjena dana 09.04.2014. godine, kada se optuženom K. Ž. i ne stavlja na teret krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH, već samo krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH. S obzirom na tako izmijenjene okolnosti, koje idu u korist optuženog, ranije povrijeđena odredba na koju se žalbom braniteljice ukazuje nije od značaja na novonastalu situaciju, niti je takva povreda od uticaja na donesenu odluku.

Nadalje, ispitujući pobijanu presudu u vezi sa žalbenim navodima braniteljice optuženog S. S.2, i po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 321. ZKP FBiH da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, ovaj sud je utvrdio da radnje opisane u

tački 34. izreke pobijane presude, za koje je tom presudom, između ostalog, oglašen krivim (krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH), nemaju zakonska obilježja predmetnog krivičnog djela, pa je prvostepeni sud postupajući na taj način u pobijanoj presudi povrijedio krivični zakon na štetu optuženog i učinio povredu krivičnog zakona iz člana 313. tačka a) ZKP FBiH.

Krivično djelo Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH čini onaj ko s ciljem da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist silom ili ozbiljnom prijetnjom prisili drugog da što učini ili ne učini na štetu svoje ili tuđe imovine, a stavom 2. istog člana je propisano, da to krivično djelo postoji, ako je pri učinjenju krivičnog djela iz stava 1. ovog člana upotrijebljeno oružje ili opasno oruđe, ili je pribavljena znatna imovinska korist ili je krivično djelo učinjeno u sastavu grupe ljudi ili zločinačke organizacije grupe za organizirani kriminal.

Dakle, u činjeničnom opisu krivičnog djela u tački 34. izreke pobijane presude nisu navedene činjenice i okolnosti koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela, jer se u činjeničnom opisu navodi da je optuženi S. S.2 mobilnim telefonom obaviješten o karakteristikama otuđenog vozila sa ciljem da organizuje povrat otuđenog vozila uz naknadu, što je i uradio, „pa je narednih dana putem telefona broj .... stupio u kontakt sa vlasnikom vozila A. M., primoravši istog da na štetu svoje imovine, a na ime povrata vozila marke „Polo“ isplati iznos od .... KM“..., to dalje znači da nedostaje bitno obilježje djela, je li optuženi primjenio silu ili ozbiljnu prijetnju i u čemu se isto ogleda, te kome je trebao pribaviti protivpravnu imovinsku korist, sebi ili drugom.

Braniteljica optuženog S. S.2 u žalbi je osnovano ukazala da je prvostepeni sud povrijedio krivični zakon kada je ovog optuženog za radnje opisane u tački 34. izreke pobijane presude oglasio krivim da je učinio krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH, a na koju povredu krivičnog zakona i ovaj drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa članom 321. ZKP FBiH. Stoga je djelimičnim uvažavanjem žalbe braniteljice optuženog S. S.2 i po službenoj dužnosti, ovaj sud preinačio pobijanu presudu na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH u odnosu na tačku 34. njene izreke, tako što je, na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, donio presudu kojom se optuženi S. S.2 oslobađa od optužbe da je učinio krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH. Pri oslobađanju od optužbe optuženog S. S.2 za ovo krivično djelo ovaj sud je imao u vidu da činjenični opis djela u tački 34. izreke pobijane presude, odnosno izmijenjene optužbe ne sadrži obilježja tog, niti nekog drugog krivičnog djela.

Pobijajući pravilnost i zakonitost prvostepene presude braniteljica optuženog B. M. u žalbi iznosi tvrdnju, da se u odnosu na radnje učinjenja opisane u tački 2. izreke pobijane presude, koje odgovara tački 2. izmijenjene optužnice, za koje je tom

presudom oglašen krivim radi o presuđenoj stvari tj. res iudicata. Ističe da je za isto djelo, kada je u pitanju vozilo „Passat“ karavan sive boje, neutvrđenog identiteta, koje je otuđeno na području Z., optuženi B. M. pravosnažno osuđen presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 024681 09 K od 01.10.2009. godine. Navedenom presudom optuženi je oglašen krivim i za krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 2. KZ FBiH, za koje mu je po osnovu prihvaćenog kaznenog naloga izrečena uvjetna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri mjeseca i određeno da se ista neće izvršiti ukoliko u roku od godinu dana ne učini novo krivično djelo.

Ovakav prigovor braniteljica je iznosila tokom glavnog pretresa, na koji je prvostepeni sud u svojoj presudi na strani 44. zadnji pasus, strani 45. i prvi pasus na strani 46. dao razloge zašto u odnosu na vozilo „Passat“ karavan sive boje, nije mogao prihvatiti da se radi o presuđenoj stvari. U činjeničnom opisu radnji optuženog B. M. iz tačke 2. izreke pobijane presude, odnosno izmijenjene optužnice jasno proizilazi da se radi o vozilu „VW Passat karavan“ njemačkih registarskih oznaka ..., vlasništvo A. M., što se zaista ne može poistovjetiti sa neidentifikovanim vozilom marke „Passat“ karavan, za koje je pravosnažno osuđen presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 024681 09 K od 01.10.2009. godine. Stoga i ovaj sud razloge koje je iznio prvostepeni sud (Kantonalni sud u Zenici) u svojoj presudi prihvata opravdanim za izvedeni zaključak da se u konkretnom slučaju ne može prihvatiti da se radi o presuđenoj stvari, da nije povrijeđena odredba člana 4. ZKP FBiH odnosno pravno pravilo „ne bis in idem“, pa suprotni žalbeni prigovori braniteljice kao neosnovani nisu mogli biti uvaženi.

Nadalje, braniteljica optuženog B. M. u žalbi prigovara, da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, nalazeći da je prvostepena presuda zasnovana na nezakonitim dokazima. Pri tome iznosi pojašnjenje da je radnja pretresanja, koja je izvršena dana ... godine na osnovu usmenog odobrenja sudije Općinskog suda u Travniku po naredbi Policijske uprave T. izvršena suprotno članu 70. ZKP FBiH, koje predstavlja izuzetak od redovne procedure izdavanja naredbe za pretres. S tim u vezi braniteljica se u žalbi poziva na stav zauzet u presudi ovog suda broj: 07 0 K 003793 11 Kž od 03.11.2011. godine, u pogledu primjene člana 70. stav 2. ZKP FBiH, pa u odnosu na tačku 2. izreke pobijane presude izvodi zaključak da i u konkretnom slučaju ne postoji sačinjena službena zabilješka suda u smislu pomenutog člana procesnog zakona i da je pretresanje nezakonito. Dalje u toj žalbi braniteljice se izvodi zaključak, da su nezakoniti i svi ostali dokazi koji se odnose na vozilo „Passat“ karavan, na kojim dokazima se ne može zasnivati sudska odluka. Međutim, ovakvi žalbeni navodi braniteljice nisu argumentirani, jer nisu ponuđeni dokazi iz kojih bi se vidjelo da je traženo dostavljanje službene zabilješke suda, tako da ovaj sud nije mogao ispitati je li postoji ili ne postoji sačinjena službena zabilješka suda u smislu odredbe člana 70. stav 2. ZKP FBiH i je li zaista došlo do povrede pomenute odredbe, na koju se braniteljica u žalbi poziva.

Braniteljica optuženog B. M. u žalbi u odnosu na radnje učinjena ovog optuženog opisane u tački 10. izreke pobijane presude na neargumentiran način prigovara zakonitosti dokaza- transkripata, navodeći pored ostalog da se „pridružuje ostalim braniocima u osporavanju valjanosti ovih transkripata, te do sada isticanim prigovorima da nedostaje vještačenje glasa i autentičnosti zvučnog snimka“.

Ovi prigovori braniteljice optuženog B. M. su neodređeni, nedovoljno jasni i neargumentirani, pa takve prigovore zbog svoje neodređenosti, ovaj sud ne može ni ispitati. Pri tome ovaj sud ukazuje da su neprihvatljivi navodi braniteljice u žalbi kada se „pridružuje ostalim braniocima u osporavanju valjanosti ovih transkripata, te do sada isticanim prigovorima da nedostaje vještačenje glasa i autentičnosti zvučnog snimka poziva“, bez iznošenja pojašnjenja u tom pravcu. Braniteljica očigledno ispušta iz vida odredbu člana 321. ZKP FBiH kojom je pored ostalog propisano, da drugostepeni sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se ona pobija žalbom.

Konačno braniteljica u žalbi ističe da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, koju nalazi u tome da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, te da je nerazumljivo i kontradiktorno obrazloženje pobijane presude.

Ovaj sud ponovo naglašava da, odredba člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH propisuje da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji, ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

Kako, pomenutom odredbom nerazumljivo i kontradiktorno obrazloženje pobijane presude nije propisano kao bitna povreda, to znači da iz tih razloga se ne može učiniti bitna povreda odredaba krivičnog postupka, na koju se neosnovano ukazuje žalbom braniteljice. U dijelu žalbenog prigovora braniteljice, da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ne navodi se u pogledu kojih odlučnih činjenica smatra da nisu sadržani razlozi, pa ovaj sud takav proizvoljan navod iz žalbe braniteljice ne može ni ispitati.

Pobijajući pravilnost i zakonitost prvostepene presude kojom je optuženi M. Z. oglašen krivim za produženo krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, branitelj optuženog M. Z. u žalbi navodi, da je ovaj optuženi prvobitnom optužnicom bio optužen za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH, koja kvalifikacija djela je izmijenjena optužnicom od 09.04.2014. godine, tako da je ispušteno krivično djelo Organizirani kriminal. Pri tome branitelj u žalbi ukazuje, da je za krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH „propisana kazna zatvora ispod tri godine“, a članom 130. stav 2. u vezi sa članom 131. ZKP FBiH je propisano, da se posebne

istražne radnje mogu odrediti za krivična djela za koja se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna, te ukazuje i na odredbu člana 134. istog zakona, prema kojoj se kao dokaz ne mogu koristiti informacije i podaci dobijeni preduzetim radnjama iz člana 130. ZKP FBiH, ako se ne odnose na krivično djelo iz člana 131. ZKP FBiH.

Branitelj pogrešno u žalbi navodi, da je za krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH propisana kazna zatvora ispod tri godine, već je propisana novčana kazna ili zatvor do tri godine, što podrazumjeva i tri godine zatvora. To dalje znači da su bili ispunjeni uvjeti iz odredbe člana 131. ZKP FBiH i da su prema zapriječenoj kazni za predmetno krivično djelo i nakon izmijenjene kvalifikacije djela, za koje je optuženi M. Z. pobijanom presudom oglašen krivim, bilo moguće prema propisanoj kazni, provođenje posebnih istražnih radnji. Stoga, suprotni žalbeni prigovori njegovog branitelja su neosnovani.

I konačno u žalbi branitelja ovog optuženog se ukazuje, da se pobijana presuda zasniva na bitnim povredama odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačke a), b), d), h), i), j) i k) u vezi sa članom 312. stav 2., te član 313. i 314. ZKP FBiH, odnosno povrede člana 290, 305. stav 7., a u vezi sa povredom člana 130., 131., 133. stav 2. i 3., 134, 135, a u vezi sa članom 45. stav 2. tač.b) i e), te člana 85., člana 2., 3. stav 1. i 2., člana 6., 7., 15. a sve u vezi člana 97. stav 1. tačka 1. i 99. ZKP FBiH, a sve u vezi člana 11. ZKP FBiH, te pogrešne primjene i nepoštivanja prava optuženog zagaraniranog članom 6. stav 1. EKLJP, te članom II stav 1. i 2. Ustava BiH a sve u vezi sa članom III stav 1. alineja b) i e) Ustava.

Kako su ovakvi navodi iz žalbe branitelja optuženog M. Z. potpuno bez pojašnjenja u čemu nalazi da se pobijana presuda zasniva na određenim bitnim povredama odredaba krivičnog postupka, već se samo pobrajaju članovi iz procesnog zakona, što se odnosi na identičan način i u pogledu ukazivanja na „pogrešnu primjenu i nepoštivanja prava optuženog zagaraniranog članom 6. stav 1. EKLJP, te članom II stav 1. i 2. Ustava BiH a sve u vezi sa članom III stav 1. alineja b) i e) Ustava“, to ovaj sud nalazi da se ovakvi nekonkretizirani navodi iz žalbe branitelja iz tih razloga nisu mogli ni ispitati. Ovaj sud podsjeća, da se prvostepena presuda od strane ovog drugostepenog suda ne ispituje po službenoj dužnosti, osim povreda krivičnog zakona na štetu optuženog, već u okviru navoda i prigovora iz žalbe u skladu sa članom 321. ZKP FBiH, a ujedno se podsjeća i na odredbu člana 310. ZKP FBiH koja se odnosi na sadržaj žalbe i otklanjanje nedostataka žalbe.

Međutim, u žalbama branitelja optuženih B. M. i M. Z. nije prigovoreno nezakonitosti dokaza u odnosu na iskaze Š. A., M. S. i K. S., koji iskazi su dati tužiteljstvu u svojstvu svjedoka protivno zakonu, u vrijeme kada su još uvijek imali svojstvo optuženih, na kojima se presuda ne može zasnivati, što je osnovano ukazano žalbom braniteljice optuženih S. S.2 i K. Ž., pa kako su takvi razlozi od koristi i za ove optužene čiji

branitelji nisu žalbu izjavili u tom pravcu, to je ovaj sud postupajući u skladu sa odredbom člana 324. ZKP FBiH po službenoj dužnosti prihvatio da je i u odnosu na ove optužene učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, odnosno da je u odnosu i na njih neodrživ osuđujući dio pobijane presude.

Iz navedenih razloga je ovaj sud u oslobađajućem dijelu potvrdio prvostepenu presudu, a osuđujući dio presude u odnosu na optužene Š. H. i Š. A. preinačio, tako što su ovi optuženi oslobođeni od optužbe na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 4. istog zakona, potom je preinačio i dio presude koji se odnosi na optuženog S. S.2 za krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH opisano pod tačkom 34. pobijane presude i u odnosu na optuženog M. Dž. za krivično djelo Prikrivanja iz člana 300. stav 1. KZ FBiH opisano pod tačkama 27. i 28. pobijane presude, pa ih je na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH oslobodio od optužbe, kako je to pobliže navedeno u izreci ove presude. U odnosu na preostali dio pobijane presude, ovaj sud je djelimično uvažio žalbe branitelja optuženih M. Dž., S. S.2 i K. Ž., a povodom tih žalbi i po službenoj dužnosti, u skladu sa članom 324. ZKP FBiH pobijanu presudu u preostalom dijelu ukinuo i u odnosu na optužene B. M. i M. Z., na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH i odredio održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Pošto je prvostepena presuda ukinuta zbog navedenih bitnih povrede odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije ispitivao osnovanost ostalih žalbenih navoda kantonalnog tužitelja i branitelja optuženih, jer će o istim sud voditi računa u ponovnom suđenju.

Na pretresu pred ovim sudom će se najprije otkloniti učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje je ukazano ovom presudom, pa će, postupiti po odredbi člana 332. ZKP FBiH, s tim da će po potrebi izvesti i druge dokaze, nakon čega će biti u prilici da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begić,s.r.